

ואנו מנקשים תציאנו אל הר קדשך
 ושמחנו צבית תפלתך וכו', דהנה
 האריכו בזה אם צנין צית המקדש תהיה
 קודם לציאת המשיח או לאחריה, ומקורו
 צירושלמי (מע"ש פ"ה ה"ב). ואנו אומרים
 תביאנו אל הר קדשך, אף אם לא יהא
 זה אלא הר צלצד, אבל שזה יהא הר קדשך
 כלומר ששם יתגדל ויתקדש שמה רצא,
 וצית תפלתך היינו שנוכל להתפלל שם כדת,
 כמה שכתוב והביאותים אל הר קדשי
 ושמחתים בבית תפלתי צית תפלה צלצד
 צלי מוצח להקרבת הקרצנות, ורק אחרי זה
 יבנה המקדש ויעלו עולותיהם וזבחייהם
 לרצון על מזבחי.

וממשיך ואומר כי ביתי בית תפלה
 יקרא לכל העמים, וי"ל דהך
 כי משמש צלשון דלמא, ורצ"ל הגם שציתי
 יקרא צית תפלה לכל העמים כי כולם
 טוענים שיש להם שייכות שם, ואלו שצאו
 לשם צרעותם להחניף ולהידמות אל הגויים
 הם מרשים לכל הגויים לצוא ולצנות שם
 צתי תפלה, וצחיות כן הרי שורת הדין
 נותנת שלא תועיל להם תשובה ולא יעלה
 כפרה לעונותיהם, אפילו הכי אחוס וארתם
 על צני ישראל הכשרים להמשיך להם סליחה

וכפרה ועולותיהם וזבחייהם לרצון
 מזבחי.